

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Co/1/2024
Identifikačné číslo spisu:	6021200401
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6021200401.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Martina Vladíka a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu #APAGE SATANAS, občianske združenie, Kysucké Nové Mesto, Sládkovičova 1222/73, IČO: 51428148, proti žalovanému V. Y. - W., s miestom podnikania K. K., A. XX, IČO: XXXXXXXX, o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoCsp/12/2024-293 z 22. mája 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 15CoCsp/12/2024-338 z 01. júla 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoCsp/12/2024-293 z 22. mája 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 15CoCsp/12/2024-338 z 01. júla 2024 p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“, „súd prvej inštancie“) ako kauzálny príslušný súd podľa § 31 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení účinnom do 24. 07. 2023 (ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 15CoCsp/12/2024-293 z 22. mája 2024 (ďalej ako „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že I. obchodná praktika žalovaného v relevantnom období 2007 a 2021 in concreto protiprávne a nekalé zhromažďovanie, nekalé zverejňovanie alebo iné nekalé zneužívanie osobných údajov fyzických osôb bez ich súhlasu a bez zákonnej licencie na portáli H. a serveroch žalovaného bolo a je nekalou obchodnou praktikou žalovaného v neprospech spotrebiteľov, II. obchodná praktika žalovaného v relevantnom období 2007 a 2021 in concreto protiprávne nekalé zhromažďovanie, nekalé zverejňovanie alebo iné nekalé zneužívanie osobných údajov fyzických osôb bez ich súhlasu a bez zákonnej licencie na portáli Y. bolo a je nekalou obchodnou praktikou žalovaného v neprospech spotrebiteľov a III. zakázať žalovanému nekalé obchodné praktiky a uložiť mu povinnosť na náhradu trov konania. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca svoju žalobu odôvodňoval tým, že žalovaný

ako podnikateľ dlhodobo v období od roku 2007 až do roku 2021 ilegálne zhromažďoval, spracúval, zverejšoval aj nepravdivé osobné údaje o fyzických osobách (spotrebiteľoch) bez ich súhlasu a bez akejkoľvek zákonnej licencie na takýto zásah do práv spotrebiteľov, o ktorých uverejšoval fotografie, ich plné mená aj s rodnými číslami, údajom o štátnej príslušnosti ako o osobách, po ktorých je vyhlásené pátranie orgánmi činnými v trestnom konaní. Údaje prevzaté z portálu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bez jeho súhlasu a vedomia zverejšoval žalovaný na portáli H. čo žalobca považuje za nekalú obchodnú praktiku v neprospech práv a oprávnených záujmov spotrebiteľov, resp. dotknutých fyzických osôb, ktorá je v rozpore s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje Smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) a zákonom č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V priebehu sporu žalobca doložením listín vyhotovených z portálu H. preukazoval, že žalovaný v protiprávnom konaní pokračuje a zarába prostredníctvom W. reklamu integrovanú na webe pri zverejšovaní a páchaní protiprávnej činnosti, verejne šíri osobné údaje fyzických osôb aj klamlivé a nepresné informácie, a spotrebiteľom (verejnosti) neoprávnene sprístupňuje nezákonný verejný register cez klamlivú databázu hľadaných už aj nehľadaných osôb.

3. Krajský súd uviedol, že podľa § 301 CSP v znení účinnom do 24. 07. 2023 konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je konanie, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a nekalé obchodné praktiky nezávisle od okolností konkrétneho prípadu. Takáto žaloba je teda prípustná len v prípade, ak má byť predmetom kontroly správanie sa dodávateľa pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv a dodávateľom používané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a nekalá obchodná praktika dodávateľa v spotrebiteľskom vzťahu. Nekalá obchodná praktika sa viaže k zmluvnému vzťahu dodávateľa a spotrebiteľa, nie k akémukoľvek protiprávnemu konaniu podnikateľa vykonávajúceho podnikateľskú činnosť, výsledkom ktorého je dosiahnutie zisku, pričom pojem nekalé obchodné praktiky zahŕňa konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodnú komunikáciu, vrátane reklamy a marketingu dodávateľa priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi. Obchodné praktiky, ktoré sa v každom prípade považujú za nekalé sú vymenované v prílohe č. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Právna úprava nekalých obchodných praktík, ktoré sú zakázané pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie je obsiahnutá v § 7 zákona č. 250/2007 Z. z.. V konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasledujúce CSP ide o konanie, v ktorom sa preskúmava neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, resp. v iných zmluvných dokumentoch mimo rámca okolností konkrétneho prípadu, výsledkom ktorého je určenie, či sa zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve bude považovať ex nunc za neprijateľnú a obchodná praktika dodávateľa za nekalú alebo nie. Spotrebiteľský spor je definovaný v § 290 CSP ako spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Pri posúdení, či nárok vyplýva alebo súvisí so spotrebiteľskou zmluvou je potrebné vychádzať z hmotného práva a základným predpokladom konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je, že sa spor týka spotrebiteľa a dodávateľa a vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy alebo ide o súvisiaci spor.

4. Žalobca za spotrebiteľov, ktorých práva mieni chrániť v žalobe označuje fyzické osoby, o ktorých bez ich súhlasu a bez inej zákonnej licencie žalovaný zverejšuje na portáli H.e ich fotografie, mená, priezviská, rodné čísla, štátnu príslušnosť, bydlisko a dôvod pátrania. V žalobe nepomenúva, kto je dodávateľom a aký spor medzi dodávateľom a spotrebiteľmi vznikol, len z odôvodnenia žaloby, že „obchodná aktivita je zjavne nekalá“ za popisom podnikateľskej činnosti žalovaného je možné vyvodit', že za dodávateľa považuje žalovaného. Z navrhovaného znenia rozsudového výroku a konkretizovania predmetu sporu v oprave žaloby na č. I. 124 spisu je zrejmé, že za nekalú obchodnú praktiku žalovaného žalobca považuje „nekalé spracovanie osobných údajov fyzických osôb“ a úlohou krajského súdu bolo posúdiť, či zhromažďovanie, spracovanie a zverejšovanie osobných údajov fyzických osôb žalovaným spadá pod spotrebiteľský spor založený na zmluvnom základe alebo nekalú obchodnú praktiku dodávateľa v spotrebiteľskom vzťahu.

5. Podľa krajského súdu žalovaný nevykonáva činnosti vytýkané žalobcom na zmluvnom základe s fyzickými osobami. Zo strany žalovaného ide o jednostranné konanie vyhodnotené Úradom na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky ako nedovolené, porušujúce zásadu zákonnosti. Spracovanie osobných údajov osôb, voči ktorým bolo vyhlásené pátranie na webovej stránke H. a zdieľanie týchto údajov na sociálnej sieti H. formou preklápania údajov z verejného registra Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, nie je konaním pri spotrebiteľskej zmluve alebo súvisiacim so spotrebiteľskou zmluvou. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ndc/12/2021 z 30. júna 2021, podľa ktorého ak žalobca ako dominus litis modelujúci predmet súdnej ochrany a označujúci jednotlivé strany sporu (§ 131 a § 132 ods. 1 CSP) podá žalobu, ktorej jednoznačným cieľom je iniciovať konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasledujúce CSP, je úlohou kauzálnu príslušného súdu na takéto konanie posúdiť charakter predmetu konania v zmysle žaloby a žalobného petitu a pokiaľ dospeje k záveru, že v označenom konaní žalovaného absentuje spotrebiteľský vzťah (bez existencie ktorého sa abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach nemožno s úspechom domáhať), musí žalobu zamietnuť. Krajský súd preto po posúdení žalobcom označeného predmetu konania, ktorým je ochrana fyzických osôb pred neoprávneným spracovaním, zhromažďovaním a zverejňovaním údajov o fyzických osobách dospel k názoru, že takéto konanie žalovaného nespadá pod spotrebiteľský vzťah, ktorého existencia je primárnou podmienkou prípustnosti žaloby podľa § 301 CSP. Žalovaného, i keď vykonáva podnikateľskú činnosť, nie je možné považovať za dodávateľa, ak pri žalobcom vytýkanej činnosti nevstúpil do zmluvného vzťahu so spotrebiteľom (podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a chýbajú základné podmienky oprávňujúce žalobcu ako občianske združenie na ochranu záujmov spotrebiteľov podať žalobu uvedenú v rozhodnutí SD EÚ C-319/20 - zákonné splnomocnenie združenia na ochranu práv spotrebiteľov na podanie tejto žaloby a konanie žalovaného ovplyvňujúce trhové správanie a ekonomické záujmy dotknutých fyzických osôb, o ktorých žalovaný osobné údaje zverejňoval. Informácie o pátraní po osobe nesúvisia s uspokojovaním ekonomických záujmov spotrebiteľov. Z tohto dôvodu krajský súd žalobu podľa § 305 ods. 1 CSP zamietol.

6. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil krajský súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Uvedol, že úspešnou stranou v tomto spore je žalovaný, ktorému ale podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli. Je preto v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa žalovanému náhrada trov konania nepriznáva (podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. februára 2018, R 72/2018).

7. Dňa 01. júla 2024 vydal krajský súd opravné uznesenie č. k. 15CoCsp/12/2024-338, ktorým v napadnutom rozsudku opravil v záhlaví uvedené označenie žalobcu tak, že namiesto názvu EuroSpotrebiteľ, občianske združenie, so sídlom Sládkovičova 1222/73, 024 04 Kysucké Nové Mesto, IČO: 51428148 sa žalobca označuje ako #APAGE SATANAS, združenie, so sídlom Sládkovičova 1222/73, 024 04 Kysucké Nové Mesto, IČO: 51428148. Toto rozhodnutie krajský súd odôvodnil podľa § 224 CSP tým, že vyhlásením napadnutého rozsudku výpisom zo Štatistického úradu Slovenskej republiky zistil, že združenie s identifikačným číslom 51428148, so sídlom Sládkovičova 1222/73, 024 04 Kysucké Nové Mesto je vedené pod obchodným menom (názvom) #APAGE SATANAS, združenie, so sídlom Sládkovičova 1222/73, 024 04 Kysucké Nové Mesto, IČO: 51428148. Preto týmto rozhodnutím opravil zrejmu nesprávnosť v záhlaví rozsudku, a to nesprávny názov žalobcu.

8. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Podľa neho napadnutý rozsudok krajského súdu je predčasný, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia otázky dôvodnosti žaloby, aktívnej a pasívnej legitímácie žalobcu a žalovaného, charakteru sporu i podmienok konania, ako aj z nesprávneho a neúplného zistenia skutkového stavu. Poukázal na to, že najvyšší súd mu opakovane priznal aktívnu legitímáciu na podávanie žalôb vo veciach abstraktnej kontroly, a preto v rámci legitímnych očakávaní a právnej istoty má za to, že disponuje aktívnou hmotnoprávnou aj procesnou legitímáciou na dané konanie, a záver krajského súdu o opaku nie je správny. Rovnako otázka pasívnej legitímácie žalovaného

je prvoinštančným súdom vyriešená nesprávne a žalovaný ako podnikateľ a aj nelegálny podnikateľ disponuje jednak zodpovednosťou a jednak pasívnou legitímáciou na dôvodné žalovanie za jeho protiprávnu činnosť ako porušovateľa a ohrozovateľa práva a právom chránených záujmov oprávnených osôb. Nesprávny je aj právny záver súdu, že na protiprávnu činnosť žalovaného je postačujúce, že mu bola uložená pokuta za protiprávne a nekalé aktivity úradom. Táto pokuta nepomohla a žalovaný naďalej pokračuje v protiprávných aktivitách a širokej verejnosti poskytuje zakázané elektronické služby a nezákonne zhromaždené informácie zbiera, upravuje, spracúva, a zverejňuje na portáloch iných subjektoch, a to v rámci svojej obchodnej, podnikateľskej a sprostredkovateľskej činnosti. Ak fyzické osoby konzumenti služieb žalovaného nie sú spotrebiteľia potom jedine podnikatelia, čo je záver absurdný, ako implicitne súd naznačuje. Aj zmluvy (oferty) uzatvorené prostredníctvom elektronických zariadení sú spotrebiteľské zmluvy, či už bezodplatné alebo odplatné. Ich analýza v rozsudku absentuje. Ako nepreskúmateľné a nepresvedčivé sa javí to ak súd na jednej strane skonštatuje údajnú absenciu spotrebiteľského vzťahu a spotrebiteľskej zmluvy, a na druhú stranu neodpovie o aké iné právne vzťahy ide medzi fyzickými osobami a žalovaným, ktorý poskytuje svoje nelegálne služby verejne verejnosti. Podľa zákona platí, že príjemcom služieb informačnej spoločnosti (ďalej len „príjemca služieb“) je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá využíva služby informačnej spoločnosti, najmä vyhľadáva alebo poskytuje informácie; ak je príjemcom služieb fyzická osoba, ktorá využíva služby informačnej spoločnosti na iný účel ako na podnikanie alebo výkon svojho povolania, považuje sa za spotrebiteľa. Konštatovanie súdu o opaku je preto v hrubom rozpore so zákonom. Pokiaľ súd konštatuje, že žalovaný ako podnikateľ, ktorý vedie verejnú databázu s komerčnou reklamou (právom aj neprávom) fyzických osôb v pátraní, a tieto elektronické služby reklamy a databázy na vyhľadávanie sprístupňuje absolútne každému cez internet, teda aj osobám v pátraní, a že tieto služby nemajú spotrebiteľský charakter, tak ide o omyl súdu. Spotrebiteľským sporom nie je spor len zo spotrebiteľskej zmluvy, ale aj zo spotrebiteľskej oferty, zo spotrebiteľských služieb fakticky poskytovaných fyzickým osobám, či už legálne alebo nelegálne, aj samotné spracúvanie, zhromažďovanie, povinná zákonná ochrana osobných údajov a zverejňovanie osobných údajov fyzických osôb sú službami podnikateľa pre konzumenta a dotýka sa právnej sféry a ochrany spotrebiteľov. Nie je nato potrebná žiadna osobitná písomná zmluva. Ochrana spotrebiteľov má podstatne širší rozsah a vzťahuje sa aj na obchodné praktiky pred a po skončení spotrebiteľskej zmluvy, nie len počas výkonu spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný svoju protiprávnu činnosť vykonáva za účelom dosiahnutia zisku zvyšovaním návštevnosti na svojom webe, kde generuje majetkový profit podľa obchodných podmienok dojednaných za W. reklamu medzi žalovaným a W., preto nemožno hovoriť o inom ako spotrebiteľskom právnom vzťahu. Samotné obchodné priame alebo sprostredkované obchodné a marketingové aktivity žalovaného a tretích obchodníkov na sporných portáloch žalovaného najmä na patranie.sk zakladajú obchodné aktivity voči širokej verejnosti teda voči spotrebiteľom s relatívne veľkým počtom a rozsahom elektronických zmlúv, do ktorých konzumenti portálu O. musia vstúpiť a vykonávať, resp. rešpektovať. Preto ide o spotrebiteľský spor, bez ohľadu na to či žalovaný má alebo nemá bližšie zadefinované nejaké zmluvné spotrebiteľské podmienky napr. VOP ako spotrebiteľskej zmluve. Žalobca namieta aj tvrdenie súdu, že nekalá obchodná praktika podľa § 301 CSP v znení účinnom do 24. 07. 2023 sa viaže k zmluvnému vzťahu dodávateľa a spotrebiteľa. Aj samotné poskytovanie nekalých elektronických služieb žalovaného je služba elektronického obchodu spotrebiteľského charakteru a minimálne ne/priamo súvisí so spotrebiteľskými zmluvami, a to konkrétne spotrebiteľské vzťahy a spotrebiteľské zmluvy prevádzkovateľa reklamy W. Z. W., komerčná reklama na webe žalovaného (patranie.sk), Z. o R. W., Z. žalovaného, spotrebiteľské zmluvy spotrebiteľov medzi poskytovateľom elektronických služieb elektronického obchodu, spotrebiteľské zmluvy o prístupe k elektronickým komunikačným sieťam a o dodávkach elektrickej energie pre spotrebiteľa, bez ktorých sa nedá dostať k službám žalovaného, na ktoré treba spravidla výpočtovú techniku, elektrickú energiu spravidla zo siete, a prístup na internet. Fyzická osoba ako spotrebiteľ musí disponovať a vykonávať relatívne rozsiahlou zbierkou spotrebiteľských zmlúv, ak chce online služby žalovaného využiť, ktoré nepochybne súvisia s predmetom služieb žalovaného. Záver súdu o tom, že vec sa netýka spotrebiteľov ani spotrebiteľského právneho vzťahu, ani v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je zjavne nesprávny a celkom nelogický. Dialkovým vstupom na akýkoľvek web v dnešnej dobe okamžite musíte ako konzument vysloviť elektronicky alebo konkludentný súhlas s podmienkami používania webu prevádzkovateľa aj žalovaného z povahy veci a právneho stavu aj z cookies a GDPR, preto tvrdenie

súdu alebo úvaha súdu, že spotrebiteľ vstupom na web žalovaného nevstupuje do žiadneho, ale naopak do množstva spotrebiteľsko-právnych elektronických úkonov, teda tvrdenie súdu je v rozpore s obsahom spisu i v rozpore s objektívnou realitou. Nesprávne je aj konštatovanie súdu, že žalovaného, i keď vykonáva podnikateľskú činnosť, nie je možné považovať za dodávateľa, ak pri žalobcom vytýkanej činnosti nevstúpil do zmluvného vzťahu so spotrebiteľom a chýbajú základné podmienky oprávňujúce žalobcu podať žalobu uvedenú v rozhodnutí SD EÚ C-319/20 - zákonné splnomocnenie združenia na ochranu práv spotrebiteľov na podanie tejto žaloby a konanie žalovaného ovplyvňujúce trhové správanie a ekonomické záujmy dotknutých fyzických osôb, o ktorých žalovaný osobné údaje zverejňoval. Žalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť a je nevyhnutné ho považovať za dodávateľa pri žalobcom vytýkanej činnosti, kedy opakovane vstúpil do zmluvného vzťahu a zákonného vzťahu so spotrebiteľom, a preto nechýbajú základné podmienky oprávňujúce žalobcu podať predmetnú žalobu. Konanie žalovaného ovplyvňujúce trhové správanie a ekonomické záujmy dotknutých fyzických osôb, o ktorých žalovaný osobné údaje zverejňoval, a to tým, že sú spotrebiteľa nabádaní na finančnú podporu žalovaného, konzumáciu nim propagovanej reklamy a subdodávok a propagácia (), darovanie hotovosti žalovanému a uzatváranie darovacích zmlúv, elektronických zmlúv pri informovaní o pátraní po hľadaných osobe súvisia s uspokojovaním ekonomických záujmov spotrebiteľov, pretože sú súčasne poskytované s komerčnou reklamou, na základe množstva osobitných spotrebiteľských zmlúv, ktoré sa musia vykonávať pri prístupe na portál žalovaného a na jeho kontá na sociálnych sieťach. Okrem toho nesprávne na vec súd pozerá len z pohľadu poškodenej alebo ohrozenej osoby, ktorej sa spracúvanie a zverejnenie osobných údajov týka, pretože súd nelogicky opomína, že osoby v pátraní sú súčasťou verejnosti a môžu rovnako využívať ako spotrebiteľa aj služby žalovaného ako konzumenti, ktorých osobné údaje boli a sú neoprávnene spracúvané, zhromažďované a zverejňované, bez ich vedomia a súhlasu. Podľa žalobcu krajský súd nesprávne súd interpretuje aj rozsah a podmienky abstraktnej kontroly, z § 290 CSP platí, že spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Takým sporom je aj spor o abstraktnej kontrole konzumujúci spotrebiteľský spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, avšak bez žalobcu spotrebiteľa, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, pričom dodávateľom sa rozumie obchodník tak legálny ako aj nelegálny, sporom spor „vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou“, sa rozumie spor aj z opomenutej spotrebiteľskej zmluvy, z V/OP, zo spotrebiteľskej oferty a dokonca aj z absolútne neplatnej spotrebiteľskej zmluvy je objektívne sporom v rámci spotrebiteľskej ochrany. Spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou je aj spor z potencionálnej spotrebiteľskej zmluvy, z absolútne alebo relatívne neplatnej spotrebiteľskej zmluvy, z protiprávne opomenutej spotrebiteľskej zmluvy, z absolútne alebo relatívne neplatnej spotrebiteľskej oferty, potencionálnej oferty, alebo z protiprávne opomenutých úkonov v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a nekalé obchodné praktiky žalovaného. Za antispotrebiteľskú aktivitu žalovaného na ujmu spotrebiteľov a za spotrebiteľský spor sa považuje a má považovať aj nezákonné poskytovanie a zverejňovanie nezákonne získaných a nezákonne spracúvaných osobných údajov iných fyzických osôb poskytovaným v rámci elektronického obchodu a elektronických služieb žalovaného dotknutým spotrebiteľom alebo iným nedotknutým spotrebiteľom, teda iným osobám ako tým, ktoré sú alebo boli v pátraní. Žalobca navrhuje súdu zabezpečiť kópiu počítačových údajov zo serverov relevantných prevádzkovateľov O., do Y*, E., E. o službách a aktivitách žalovaného na spresnenie skutkového stavu, ktorý opomenul prvoinštančný súd riadne zapisovať, skúmať a vyhodnotiť. Preventívne žalobca namieta aj porušenie práva na zákonného sudcu v tom zmysle, ak vec bola prvotne pridelená inému senátu, resp. senátu 17C/1/2021 a teraz ju rozhodli v senáte 15C, ak nejde o fakticky totožné osoby sudcov (senátu), čo by zakladalo protiústavnosť rozsudku en bloc bez ďalšieho. Včas podanom doplnení svojho odvolania potom žalobca ešte namietal, že oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku krajským súdom v tejto veci bolo doručené do jeho elektronickej schránky s dátumom uloženia do schránky: 30. 05. 2024 00:17:03, čo je o 8 dní po meritornom rozhodnutí a vyhlásení rozsudku. Žalobca má právo vopred vedieť a poznať deň kedy súd predpokladá a nariaďuje meritorne ne/verejne rozhodnutie a verejne vyhlási rozsudok, dovtedy má a musí mať čas robiť alebo vykonávať ďalšie procesné práva návrhy a podania k veci, napr. rozšírenie žaloby z dôvodu, že žalovaný protiprávne aktivity rozširuje aj na iné sociálne siete a inak neoprávnene nakladá a zverejňuje nezákonne nazhromaždené údaje spotrebiteľov a tieto poskytuje elektronicky cez

web a mailom iným konzumentom jeho elektronických služieb. Procesný postup krajského súdu zbavil strany konania v neverejnom procese ich záverečných možností výkonu všetkých procesných práv, ktoré im už ostávajú iba do odvolania, čo je nežiadúce. Namietajú aj sporné doručovanie žalovanému oznámením cez úradnú tabuľu súdu, pretože žalovaný je podnikateľ, má aktívnu alebo zo zákona musí mať aktívnu elektronickú schránku a tam sa mu má doručovať „pošta“ resp. súdne zásielky od súdu alebo orgánov verejnej moci. Konštatovanie súdu v napadnutom rozsudku, že žalovaný sa vyhýbal súdnemu konaniu nepreberaním zásielok, a preto podľa § 116 ods. 2 CSP krajský súd zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu, čím žalobu s prílohami považoval za doručenie žalovanému 15. júla 2023, je síce nespochybniteľná pravda, ale správne malo byť doručované elektronicky s fikciou doručenia všetkých zásielok do eschránky cez portál www.slovensko.sk, čo by mohlo poznačiť celé konanie protiústavnosťou ako vadou v neprospech oboch strán konania, aj keď primárne v neprospech práva žalovaného, no vo svojich dôsledkoch ide alebo môže ísť o vadu v neprospech oboch strán, pod hrozbou dôvodného neskoršieho zrušenia meritórneho rozhodnutia pre procesné vady v doručovaní v rámci riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov strán konania, čo nastoľuje hrozbu oddialenia právnej istoty v neprospech všetkých strán konania. Z týchto dôvodov žalobca navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil a jeho žalobe vyhovel, resp. aby ho zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 31 ods. 2 CSP) po zistení, že odvolanie smeruje proti rozsudku, proti ktorému je prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) CSP a § 304 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP potvrdil.

11. Po podaní žaloby žalobcu v predmetnej právnej veci dňa 30. 08. 2021 a pred rozhodnutím o odvolaní Najvyšším súdom Slovenskej republiky nadobudol účinnosť zákon č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov“), ktorý zmenil právnu úpravu v konaniach o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach a aj príslušnosť súdov s účinnosťou od 25. júla 2023. Preto bolo v odvolacom konaní potrebné najprv ustáliť, podľa ktorej právnej úpravy sa konanie dokončí.

12. Podľa § 27 ods. 4 zákona o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o žalobe na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov sa vzťahuje Civilný sporový poriadok.

13. Podľa § 471e CSP konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach začaté a právoplatne neskončené do 24. júla 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 24. júla 2023 na súdoch vecne a miestne príslušných podľa predpisov účinných do 24. júla 2023; to neplatí, ak podľa osobitného predpisu výkon súdnictva prechádza z vecne a miestne príslušného súdu na iný súd.

14. Podľa § 34 ods. 3 CSP o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu rozhoduje najvyšší súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 36 ods. 2 CSP príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

16. Ustanovenie § 471e CSP predstavuje procesné ustanovenie intertemporálnej povahy, ktorým sa určuje režim dočasného, prechodného (intertemporálneho) spolupôsobenia skoršej a neskoršej právnej úpravy; teda vzájomný vzťah týchto úprav. Nosným pojmovým znakom procesnej intertemporality je

princíp okamžitej aplikovateľnosti novej procesnej úpravy na všetky konania prebiehajúce na súde a začaté podľa doterajších (zrušených) predpisov. Účelom princípu okamžitej aplikovateľnosti nových procesných noriem, teda použiteľnosti nových procesných ustanovení na konania začaté a prebiehajúce podľa doterajšej právnej úpravy, je zabezpečiť taký procesný priebeh jednotlivých konaní, ktorý nepripúšťa alternatívne a v dôsledku toho sporné výklady pre časovú pôsobnosť príslušných predpisov alebo ich jednotlivých ustanovení (m. m. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2014, sp. zn. PL. ÚS 107/2011, uznesenie z 12. apríla 2018, sp. zn. II. ÚS 185/2018, uznesenie z 22. septembra 2020, sp. zn. III. ÚS 349/2020, nález z 8. februára 2023, sp. zn. II. ÚS 451/2022).

17. Ustanovenie § 471e CSP je výnimkou z princípu okamžitej aplikovateľnosti novej procesnoprávnej úpravy konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach v znení účinnom od 25. júla 2023 a vzťahuje sa výlučne na konania začaté a právoplatne neskončené na súdoch vecne a miestne príslušných.

18. Príslušnosť súdu na konanie o odvolaní, t. j. na konanie v druhej inštancii, sa označuje ako funkčná príslušnosť. Ustanovenie § 471e CSP explicitne neupravilo, že konania o odvolaní začaté a právoplatne neskončené do 24. júla 2023 sa dokončia na súde funkčne príslušnom podľa predpisov účinných do 24. júla 2023 a zároveň funkčná príslušnosť nie je explicitne upravená ani v zákone o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. V súlade s § 27 ods. 4 zákona o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov je preto v konaní potrebné postupovať podľa všeobecných ustanovení o funkčnej príslušnosti upravených v Civilnom sporovom poriadku. Keďže odvolanie bolo podané proti rozhodnutiu krajského súdu, funkčne príslušným na rozhodovanie v odvolacom konaní je v súlade s § 34 ods. 3 CSP najvyšší súd.

19. Z intertemporálneho ustanovenia § 471e CSP je zrejmé, že konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach právoplatne neskončené do 24. júla 2023 sa dokončia podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, preto najvyšší súd rozhodoval o odvolaní podľa úpravy účinnej do 24. júla 2023.

20. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, na základe čoho sa pri posudzovaní odvolania zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku. Oboznámením sa s obsahom spisu a odôvodnením napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správnym procesným postupom zistil skutkový stav veci, dospel ku skutkovým zisteniam a vec právne posúdil, na základe čoho dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti rozsudku krajského súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

21. Podľa § 301 CSP v znení účinnom do 24. 07. 2023 konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je konanie, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a nekalé obchodné praktiky nezávisle od okolností konkrétneho prípadu.

22. V konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach ide o konanie, v ktorom sa preskúmava neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, resp. v iných zmluvných dokumentoch a aj nekalých obchodných praktík, mimo rámca okolností konkrétneho prípadu. Výsledkom tohto konania je záväzné stanovenie toho, či sa zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve bude považovať ex nunc za neprijateľnú, resp. obchodná praktika za nekalú alebo nie.

23. Súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobca disponuje legitimáciou na podanie žaloby z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach, pretože je občianskym združením registrovaným Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky s predmetom činnosti chrániť, obhajovať a presadzovať právo, všetky charitatívne, humanitárne, ekologické činnosti a ochranu spotrebiteľov.

24. Ako ďalej správne poukázal súd prvej inštancie žalobca svojou žalobou začal konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasl. CSP v znení účinnom do 24. 07. 2023, v ktorom súd preskúmava neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, resp. v iných zmluvných dokumentoch a nekalé obchodné praktiky nezávisle od okolností konkrétneho prípadu, výsledkom ktorého je určenie, či sa zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve bude považovať ex nunc za neprijateľnú a obchodná praktika dodávateľa za nekalú alebo nie.

25. Pojem obchodné praktiky potom zákon o ochrane spotrebiteľa definuje ako konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu dodávateľa, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom, dodaním alebo poskytnutím produktu spotrebiteľovi. Obchodné praktiky dodávateľa možno podľa zákona považovať za nekalé, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a b) vo vzťahu k produktu podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, ku ktorému sa obchodná praktika dostane, alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny spotrebiteľov, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť informované rozhodnutie, v dôsledku ktorého spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii (akékoľvek rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či, ako a za akých podmienok produkt kúpi, zaplatí zaň vcelku alebo po častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať, alebo si uplatní právo zo zmluvy bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania), ktoré by inak neurobil.

26. Žaloba podľa § 301 CSP v znení účinnom do 24. 07. 2023 je teda prípustná len v prípade, ak má byť predmetom kontroly správanie sa dodávateľa pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv a dodávateľom používané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a nekalá obchodná praktika dodávateľa v spotrebiteľskom vzťahu. Nekalá obchodná praktika sa viaže k zmluvnému vzťahu dodávateľa a spotrebiteľa, nie k akémukoľvek protiprávnemu konaniu podnikateľa vykonávajúcего podnikateľskú činnosť, výsledkom ktorého je dosiahnutie zisku. Musí ísť o konanie (opomenutie konania, spôsob správania, atď.), ktoré je adresované spotrebiteľom a je priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom, dodaním alebo poskytnutím produktu spotrebiteľovi.

27. V tomto prípade žalobca za nekalú obchodnú praktiku žalovaného považuje „nekalé spracovanie osobných údajov fyzických osôb“ a za spotrebiteľov, ktorých práva mieni chrániť podanou žalobou, označuje fyzické osoby, o ktorých bez ich súhlasu a bez inej zákonnej licencie žalovaný zverejňuje na portáli H. ich osobné údaje, prípadne fyzické osoby, ktoré tieto internetové stránky, či sociálne siete navštevujú.

28. Prvoinštančný súd správne vyhodnotil, že žalovaný nevykonáva činnosti vytýkané žalobcom na zmluvnom základe s fyzickými osobami a z jeho strany ide o jednostranné nedovolené konanie, porušujúce zásadu zákonnosti, ku ktorému však nedochádza pri spotrebiteľskej zmluve alebo v priamej súvislosti s ňou. Správanie žalovaného označené žalobcom nemožno považovať za obchodnú praktiku, pretože jeho žalobcom namietané konanie nie je priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom, dodaním alebo poskytnutím produktu spotrebiteľovi. Nemá ovplyvniť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k nejakému produktu. Sama skutočnosť, že tretie osoby na takýchto internetových stránkach alebo sociálnych sieťach umiestňujú svoje reklamy, ktorými propagujú svoje výrobky a služby, priamo nespája konanie žalovaného a fyzické osoby označené žalobcom v tomto prípade za spotrebiteľov. Tieto dve konania - žalovaného konanie porušujúce osobné údaje spotrebiteľov a umiestňovanie reklám tretích osôb na internetovej stránke žalovaného alebo na sociálnych sieťach sú spojené len fakticky, elektronickým médiom, na ktorom sú vykonávané. Nejde o spojenie priame a bezprostredné tak, aby konanie žalovaného mohlo ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľov vo vzťahu k produktom, ktoré sú reklamované. Nemožno tak posudzovať toto konanie žalovaného ako obchodnú praktiku a skúmať jej nekalosť podľa § 301 CSP v znení účinnom do 24. 07. 2023.

29. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá sú preto správne a najvyšší súd si ich plne osvojuje.

30. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal aj porušenie svojho práva na zákonného sudcu, najvyšší súd preskúmaním veci takéto porušenie nezistil.

31. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že predmetná právna vec bola prvotne pridelená inému senátu, resp. senátu 17C/1/2021 a teraz ju rozhodli v senáte 15C, a ak nejde o fakticky totožné osoby sudcov (senátu), zakladalo by to protiústavnosť rozsudku en bloc bez ďalšieho. Takto žalobcom formulovaný odvolací dôvod možno subsumovať pod § 365 ods. 1 písm. c) CSP, vo veci rozhodol nesprávne obsadený súd.

32. Nesprávne obsadeným súdom je súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami upravujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má určitú vec prejednať a o nej rozhodnúť. Súd treba považovať za nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca (porovnaj tiež nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. novembra 2008 sp. zn. II. ÚS 136/08). Zákonným sudcom (čl. 48. ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je sudca určený v súlade s rozvrhom práce vecne a miestne príslušného súdu. Nevyhnutným predpokladom toho, aby účastník konania nebol odňatý svojmu zákonnému sudcovi, je preto rozhodovanie o jeho veci súdom, ktorý je podľa zákona na rozhodovanie o nej vecne, miestne i funkčne príslušný.

33. Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba žalobcu bola pri svojom nápade na Krajský súd v Banskej Bystrici pridelená náhodným výberom elektronickej podateľne na konanie a rozhodovanie senátu 17 v zložení predsedníčka senátu JUDr. Zita Nagypálová a členovia senátu JUDr. Dušan Ďurian a JUDr. Ľubomír Šabla, a to pod sp. zn. 17C/1/2021. Krajský súd v Banskej Bystrici vec postúpil dňa 30. 08. 2023 Okresnému súdu Banská Bystrica ako príslušnému súdu. Po nesúhlase menovaného okresného súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením sp. zn. 7Ndc/63/2023 zo dňa 28. februára 2024 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Banská Bystrica je dôvodný a na prejednanie sporu je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici. Po fyzickom dôjdení spisu v predmetnej právnej veci opätovne na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 15. 03. 2024 bola vec výnimkou pridelená senátu 17 v zložení predsedníčka senátu JUDr. Zita Nagypálová a členovia senátu JUDr. Dušan Ďurian a JUDr. Ľubomír Šabla, a to pod novou spisovou značkou 15CoCsp/12/2024. Senát v uvedenom zložení potom v predmetnej právnej veci aj rozhodol rozsudkom, ktorý žalobca napadol svojím odvolaním.

34. Podľa Rozvrhu práce Krajského súdu v Banskej Bystrici na rok 2024 v znení účinnom dňa 15. 03. 2024, čl. III. VÝKON SÚDNICTVA - Pravidlá prideľovania jednotlivých vecí senátom a samosudcom občianskoprávneho, obchodnoprávneho a trestnoprávneho kolégia vyplývajúce zo zákona o súdoch, vyhlášky o náležitostiach rozvrhu práce a vyhlášky o spravovacom a kancelárskom poriadku, časť 2. Pravidlá prideľovania aplikáciou a výnimky z prideľovania aplikáciou, všetky veci, ktoré napadnú do občianskoprávneho, obchodnoprávneho alebo trestnoprávneho kolégia sa prideľujú do senátov, samosudcom alebo iným povereným zamestnancom súdu pomocou aplikácie v elektronickej podateľni krajského súdu v súlade s § 51 ods. 1 zákona o súdoch, ak z týchto pravidiel nevyplýva niečo iné. Podľa bodu 2.1. postup pri pridelení vecí po ich vrátení z najvyššieho súdu alebo z ústavného súdu, bod 2.1.1. toho istého rozvrhu práce, vec, ktorá bola zrušená najvyšším súdom alebo nálezom ústavného súdu, sa po opätovnom predložení veci krajskému súdu zapíše do toho senátu, ktorý vo veci rozhodol pred jej zrušením; vec sa vedie pod novou spisovou značkou.

35. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcom namietaný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP, vo veci rozhodol nesprávne obsadený súd, nebol naplnený. Predmetná právna vec bola v súlade so zákonom a rozvrhom práce prvoinštančného súdu pridelená na konanie a rozhodovanie náhodným výberom elektronickej podateľne senátu v zložení predsedníčka senátu JUDr. Zita Nagypálová a členovia senátu JUDr. Dušan Ďurian a JUDr. Ľubomír Šabla. Po tom, čo tento senát vec z dôvodu príslušnosti postúpil inému súdu a na jeho námietku najvyšší súd rozhodol, že na prejednanie veci je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici, bola táto vec na konanie a rozhodovanie výnimkou zapísaná opätovne

senátu v zložení predsedníčka senátu JUDr. Zita Nagypálová a členovia senátu JUDr. Dušan Ďurian a JUDr. Ľubomír Šabla, čo bolo v súlade s exaktne, transparentne a vopred formulovaným pravidlom rozvrhu práce súdu. Najvyšší súd preto uzatvára, že súd prvej inštancie v predmetnej právnej veci rozhodol správne obsadený.

36. Najvyšší súd nezistil ani naplnenie ďalšieho odvolacieho dôvodu uplatneného žalobcom - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP).

37. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku krajským súdom v tejto veci bolo doručené do jeho elektronickej schránky s dátum uloženia do schránky: 30. 05. 2024 00:17:03, čo je o 8 dní po meritórnom rozhodnutí a vyhlásení rozsudku a takýto procesný postup krajského súdu zbavil strany konania v neverejnom procese ich záverečných možností výkonu všetkých procesných práv, ktoré im už ostávajú iba do odvolania, čo je nežiadúce.

38. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi súd miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

39. Z obsahu spisu vyplýva, že oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku (22. mája 2024 o 9.25 hod. číslo dverí 131, prízemie, v Banskej Bystrici na Skuteckého ulici č. 7) krajský súd zverejnil dňa 14. 05. 2024 na úradnej tabuli súdu ako aj na svojej webovej stránke. V rovnaký deň krajský súd oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku zaslal elektronicky aj žalobcovi a táto správa bola žalobcovi doručená dňa 30. 05. 2024. Zo žaloby žalobcu ani z jeho ďalších písomných podaní vo veci, ktoré sú obsahom spisu nevyplýva, že by žalobca požiadal súd v zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

40. Krajský súd teda v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu, a to v lehote viac ako päť dní vopred. Týmto spôsobom umožnil žalobcovi naplnenie všetkých jeho, do úvahy prichádzajúcich, procesných práv. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že krajský súd bez výslovnej žiadosti žalobcu oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku doručoval žalobcovi aj elektronickými prostriedkami a k doručeniu takto zaslaného oznámenia došlo až po samotnom verejnom vyhlásení rozsudku. Žalobca osobitne nepožiadala súd o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami, preto nemohol doručenie takéhoto oznámenia elektronickými prostriedkami očakávať a v prípade, že mal záujem dozvedieť sa o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku mal sledovať úradnú tabuľu alebo webovú stránku konajúceho súdu.

41. Rovnako neobstojí ani námietka žalobcu o spornom doručovaní žaloby žalovanému oznámením cez úradnú tabuľu súdu. Žalobca nie je oprávnený namietat nesprávny procesný postup súdu voči protistrane ale len nesprávny procesný postup súdu voči svojej osobe, ktorý jemu znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Tvrdenia žalobcu o tom, že nesprávne doručovanie žaloby žalovanému vytvára hrozbu neskoršieho zrušenia meritórneho rozhodnutia pre procesné vady v doručovaní, čo nastoľuje hrozbu oddialenia právnej istoty v neprospech všetkých strán konania, neobstojí. Takéto tvrdené porušenia práv žalobcu je čisto imaginárne a nemá oporu v súčasnom stave konania a rozhodovania predmetnej právnej veci. Žalobca je subjektívne oprávnený namietat výlučne porušenie svojich procesných práv a nie porušenie procesných práv protistrany. Preto pokiaľ žalovaný nevzniesol žiadne námietky proti procesnému postupu súdu prvej inštancie, nemal odvolací súd priestor a dôvod preskúmať procesný postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému.

42. Na základe týchto záverov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu

ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP potvrdil.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, patril by mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Keďže však z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému v priebehu odvolacieho konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol priamo tak, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

44. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).
- Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie

znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd odmietne dovolanie, ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP (§ 447 písm. e) CSP).